

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Tekst samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprejsning til uforskyldt internerede Personer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1573; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1543).

Sagen sattes til Forhandling.

Bundvad: Samtidig med, at jeg giver mit Partis Tilslutning til det foreliggende Forslag til Lov om Oprejsning til uforskyldt internerede Personer, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Spørgsmaalet Internering. Det er almindelig anerkendt, at det var nødvendigt for Frihedsbevægelsen straks den 4. og 5. Maj at foretage et større Antal Interneringer. Som den højtærede Justitsminister sagde det ved det her foreliggende Lovforslags Fremsættelse, var det nødvendigt af to Aarsager. For det første, hvis det var kommet til aaben Kamp med Besættelsesmagten, for at sikre den væbnede Del af Modstandsbevægelsen eller de allierede Hære mod at blive faldet i Ryggen af nationalt upaalidelige Personer, for det andet for at undgaa Lynchjustits fra Befolkningens Side. Hertil kan efter min Mening føjes et tredje Motiv: at det var ønskeligt, man straks efter Kapitulationen sikrede sig en Række Personer, som uden Tvivl vilde være strafskyldige efter Straffebestemmelser, som man allerede paa det Tidspunkt havde Planer om at søge gennemført.

Kapitulationen fandt imidlertid Sted paa en langt fredeligere Maade, end man dengang havde turdet haabe. Man kan derfor nu stille det Spørgsmaal, om det under disse Omstændigheder havde været nødvendigt at lade foretage Interneringer i det Omfang, det skete. Hvis man ellers vil godkende det Kriterium for Interneringer, der findes i Lovforslagets § 1, Stk. 2, maa man besvare Spørgsmaalet med et Ja, saaledes som Stemningen i Befolkningen omkring Kapitulationsdagen var. Man behøver blot at tænke paa den Behandling, der sine Steder blev de internerede til Del paa Køreturen fra deres Bopæl til Interneringsstedet, saa kan der ikke herske Tvivl om, at vi uden Interneringerne vilde have oplevet en Række Tilfælde af Selv-

justits, en „de lange Knives Nat“, som man har talt om. Der vilde være sket Begivenheder, som vi senere vilde have skammet os over, ikke alene fordi en saadan Tagen sig selv til Rette i Virkeligheden strider imod vort Folks Retsbevidsthed, men ogsaa fordi Muligheden for Fejltagelser, der i saadanne Tilfælde vilde have været uoprettelige, var langt større, end Tilfældet blev ved Interneringerne. Endvidere har Interneringen, som sagt, sikret, at en lang Række strafværdige Personer ikke fik Mulighed for at unddrage sig retfærdig Straf. Ud fra disse Betragtninger godkender jeg, at Interneringerne maatte finde Sted. Ligeledes godkender jeg, at det var Frihedsbevægelsen, der foretog Interneringerne. Saaledes som Forholdene laa, hvor Samfundets normale Myndighed var sat ud af Spillet, fandtes der ingen anden Udvej end den anvendte. Man kan dybt beklage, at det ikke blev muligt at overholde Grundlovens Bestemmelse om Forhør inden 24 Timer efter Arrestationen, men det maa blive ved Beklagelsen. Ingen anden Myndighed saa sig i Stand til straks efter Kapitulationen at indføre normale Tilstande paa dette Omraade. Saa meget større Grund er der til nu at udtale sin Glæde over, at alle internerede inden 10. September var overgaaet til Politiet og dermed underkastet gældende Lovs Bestemmelser.

Som oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, er Interneringerne foretaget paa Grundlag af Instrukser og Navnelister udfærdiget af Frihedsraadets Arrestationsudvalg. Disse Instrukser og Navnelister var udfærdiget og indsamlet under Besættelsen. Selv det mest samvittighedsfulde Arbejde — og det tror jeg, der i dette Tilfælde er Tale om — maatte naturligvis være præget af samme Usikkerhed og Mulighed for Fejltagelser, som i øvrigt prægede Besættelsestiden. Det er da ogsaa af den højtærede Justitsminister paa et tidligt Tidspunkt erkendt, at Fejltagelser har fundet Sted paa Grund af Navne- eller Boligforveksling eller, som det hedder i Bemærkningerne: „det kan heller ikke udelukkes, at der er foretaget Interneringer paa Grundlag af Anmeldelser, som senere har vist sig ganske grundløse“. Jeg vil ikke undlade at bemærke, at grundløse Anmeldelser godt kan være fremsat i god Tro. De kan være fremsat paa Grundlag af Rygter, som Anmelderen havde Grund til at fæste Lid til, eller paa Grundlag af andet, som har haft Sandsynlighedens Præg. Til Gengæld kan jeg ikke skjule for mig selv, at der ogsaa foreligger Mulighed for, at en Anmeldelse kan være